

Župni list

**Rkt. Župe
Uznesenja BDM
Pregrada
BR.:210/2017
26.3.2017.
MOB. ŽUPNIK :
091/381– 6210**

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA (SREDOPOSNA)

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Zapitaše ga njegovi učenici: »Učitelju, tko li sagriješ, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?« Odgovori Isus: »Niti sagriješ, on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja. Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta.« To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: »Idi, operi se u kupalištu Siloamu!« - što znači »Poslanik.« Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući. Susjedi i oni koji su ga prije vidali kao prosjaka govorili su: »Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?« Jedni su govorili: »On je.« Drugi opet: »Nije, nego mu je sličan.« On je sam tvrdio: »Da, ja sam!« Nato ga upitaše: »Kako su ti se otvorile oči?« On odgovori: »Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Odoh dakle, oprah se i progledah.« Rekoše mu: »Gdje je on?« Odgovori: »Ne znam.« Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: »Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vidim.« Nato neki između farizeja rekoše: »Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu.« Drugi su pak govorili: »A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?« I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: »A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!« On odgovori: »Prorok je!« Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao i upitaše ih: »Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?« Njegovi roditelji odvrataše: »Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govori!« Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom. Zbog toga rekoše njegovi roditelji: »Punoljetan je, njega pitajte!« Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: »Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!« Nato im on odgovori: »Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim.« Rekoše mu opet: »Što ti učini? Kako ti otvori oči?« Odgovori im: »Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim učenicima?« Nato ga oni izgrdiše i rekoše: »Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je.« Odgovori im čovjek: »Pa to i jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči. Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobojazan i vrši li njegovu volju, toga uslišava. Odvijek se nije čulo da bi tko otvorio oči slijepcu od rođenja. Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa.« Odgovore mu: »Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?« i izbacih ga. Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: »Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?« On odgovori: »A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?« Reče mu Isus: »Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!« A on reče: »Vjerujem, Gospodine!« I baci se ničice preda nj. Tada Isus reče: »Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da oslijepe!« Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: »Zar smo i mi slijepi?« Isus im odgovori: »Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje.« **Riječ Gospodnja**

Uz Evanđelje:

Često svjedočimo da neki sekularni pisci i autori sekularnih ideja na vjeru gledaju kao na nešto nespojivo s razumom, sve do te mjere da se prema kršćanstvu odnose kao prema patološkom bijegu od stvarnosti. Često nalazimo i njihov izraz za vjernike, a to je "kristopsihoza". Nitko tko želi privući što veću pozornost ljudi sklon je koristiti nešto blaže riječi. Filozof Dawkins, koji spada u protureligijski opredijeljene znanstvenike, u svojim kolumnama ateiste naziva "pametnima" te svojim čitateljima prepušta da sami dođu do ponuđenog zaključka kako su ljudi koji vjeruju u Boga osobe pomračena uma. To sve izgleda čudno vjernicima koji su se osobno uvjerali da je vjera spojiva sa slobodom-zapravo, da vjera oslobađa i koji znaju da je vjera spojiva s razumom. Mnogi su znanstvenici baš proizašli iz krugova vjernika te su bili snažni vjernici i imali su vjernički izgrađene osobnosti. U stvarnom svijetu, u svakidašnjim životima, milijarde vjernika-među kojima i nemali broj znanstvenika-zaključuju i stoje iza toga da vjera i razum zajedno postoje bez proturječja. Papa Ivan Pavao II. u svojoj enciklici o vjeri i razumi piše: "Vjera i razum izgledaju poput dvaju krila kojima se ljudski duh uzdiže k promatranju istine." Vjera i razum su doista međusobno nadopunjujuće sposobnosti koje koristimo kako bismo razmišljali o istini. Kada bilo koja ptica u prirodi želi poletjeti, mora se služiti s oba krila da bi se vinula u zrak, jer u protivnom nužno pada na tlo. Svakako da ne želimo reći da su nekršćani ili ateisti nerazumni ili "neznanstveni" ljudi. Mi kao vjernici

NAPOMENA: Zbog sinodskih zasjedanja, **pobožnost križnog puta na Kunagoru** i misa u kapelici na Kunagori neće biti 31. ožujka (kako je navedeno u župnom kalendaru), već u **petak, 7. travnja 2017.**

ne smijemo ni na "kraj pameti" imati odbacivanje radikalnih pristalica sekularizma na način kako oni odbacuju religiozne vjernike. U današnjem evanđelju spominje se slijepac, koji je slijep od rođenja. Što je ondašnja medicina mogla? Baš ništa. Nije bilo pravoga lijeka, pogotovo za slijepca od rođenja. Možemo samo zamisliti kako je majka toga čovjeka, dok je on još bio maleno dijete, slušala o mnogim načinima ozdravljenja i prakticirala iste. Pa ništa. I sam je slijepac vjerojatno pokušavao različitim lijekovima i postupcima. Ali je znao: "odvijek se nije čulo da bi progledao slijepac od rođenja". I onda dolazi Isus. Nitko ga nije molio da pomogne slijepcu. Svi su digli ruke od njega. Ni sam slijepac više nije vjerovao ni u kakvo izlječenje. I onda Isusovi učenici, kako bi se reklo, "zabijaju zadnji čavao u lijes" toga čovjeka, pitajući se tko li je sagriješio, on, slijepac, ili njegovi roditelji, da se slijep rodio. Dakle, ne samo da mu je bolest strašna, ne samo da je neizlječiva, nego se stavlja još i drugi teret na toga čovjeka i na njegove roditelje. Jer, vele, netko je sigurno morao strašno sagriješiti, kad se to dogodilo. Dakle, uz to što je slijep, trebao je biti i veliki grešnik. Isus, nepozvan i nezamoljen, dolazi, pravi blato i tim blatom premazuje oči slijepca i veli mu da se ide oprati u kupalištu Siloam. I slijepac je povjerovao. Netko bi možda rekao da je to bio čin očajnika, da se otišao oprati u tome kupalištu prema onome: "Što me košta da pokušam..." Međutim, taj je čovjek zasigurno imao vjere, jer "odvijek se nije čulo da bi tko vratio vid slijepcu od rođenja". Usput rečeno, i za današnju medicinu to je apsolutno nemoguće. Čovjek je, dakle, osjetio Božju snagu u Isusovu glasu i u njegovim rukama, povjerovao, oprao se i - progledao! Što da kažemo na to? Možda i u nama ima neko "sljepilo od rođenja", nešto za što vjerujemo da je nemoguće promijeniti, a tako bi bilo dobro da se toga riješimo? Možda je u nama neki stari bunt, neka stara zavist, neka ružna sklonost, neki stalno ponavljani grijeh. Možda smo, eto, sami sebe uvjerali da je to nemoguće promijeniti i da tako mora biti. A, evo, evanđelje nam pokazuje da je Bogu stvarno sve moguće. Jer, znamo, ovo što je Isus učinio ovome slijepcu, učinio je njega radi, ali i radi nas, da povjerujemo da je njemu, Isusu, stalo do nas te da nas i može i hoće izbaviti od svakog duhovnog sljepila i duhovne bolesti. I što onda učiniti? Ono isto što slijepac iz evanđelja. On je s očiju oprao blato u kupalištu i progledao. Tako obične stvari: blato i voda. Pa ipak... Tako bi trebali i mi. Isus nas upućuje na sakrament pomirenja. Upućuje nas, dakle, običnom čovjeku, svećeniku, ali eto, Isus je odredio da se njegova milost ostvaruje preko vidljivih znakova i preko običnih ljudi. Vjerujemo li da on to može? Kada je bivši slijepac susreo Isusa i razumio da je to on, bacio se na koljena i ispovjedio vjeru. Povjerovao je u Isusa. Zahvalio mu. Kako je to važno! Veliki su oni ljudi koji uopće znaju zapaziti i primijetiti ono dobro koje im se čini, koji znaju zahvaliti. Kada je u pitanju naša zahvalnost prema Bogu, onda je ta zahvalnost temelj svake molitve. Ona je to naš temeljni stav prema Bogu. Mi možemo i trebamo zahvaljivati Bogu za ovozemni život, ali iznad svega za to što smo po Isusu Kristu prava Božja djeca i dionici nebeskog kraljevstva, što nas Bog uzima kao svoju predragu svojinu, unatoč kušnjama i nevoljama koje nam se događaju, koje mi možda ne razumijemo, ali Bogu su poznate i Bog nas upravo preko njih želi dovesti do konačnog spasenja. Nakon svoga ozdravljenja, bivši je slijepac pokazao još jednu divnu osobinu. On je za Isusa hrabro posvjedočio i prije nego što ga je očima vidio. Posvjedočio je da je on Božji čovjek. Posvjedočio je pred glavarima svećeničkim, to jest pred najvišim uglednicima i dužnosnicima svoga naroda. Posvjedočio je i onda kad su se njegovi roditelji nećkali svjedočiti, jer su znali da je bilo određeno da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji Isusa prizna Kristom. Međutim, taj čovjek nije htio biti nezahvalan. Hrabro se suočio s učiteljima zakona i nedvojbeno im dokazao da su u krivu što ne vjeruju u Isusa. Jer, očito je, veli on: "Bog neće uslišati grešnika, nego bogobojazna čovjeka, jer, veli bivši slijepac: "Odvijek se nije čulo da bi tko otvorio oči slijepcu od rođenja." A što reći na ovo? Odavno je prošlo vrijeme jednoumlja kada su neki tvrdili da zbog političkih okolnosti ne mogu javno ispovjedati svoju vjeru. A koliko smo danas kadri svjedočiti svoje uvjerenje, kako nas to poučava sveti Petar koji u svojoj Prvoj poslanici veli: "Gospodin - Krist neka vam bude svet, u srcima vašim, te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama, ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti..." Ne treba "bacati biserje pred svinje" i ne treba ljude nužno vući za rukav, ali je itekako važno kazati svoj kršćanski stav svaki puta kada je prilika da nas netko sa zanimanjem želi čuti, uvijek blago i uvijek s poštovanjem. Jer, mi prosvijetljeni, mi otkupljeni, mi Božja djeca i sveti Božji puk, mi članovi Crkve pozvani smo biti svjetlost svijeta i sol zemlje.

KORIZMENO—USKRSNA ISPOVIJED U NAŠOJ ŽUPI

Sljedeće nedjelje (2. travnja 2017.) prijedodne u župnoj crkvi biti će mogućnost za svetu ispovijed u župnoj crkvi i u kapelama svete Ane u Plemenščini i Majke Božje Bistričke u Maloj Erpenji. Poslijepodne u 15h u našoj župnoj crkvi započeti će velika korizmeo-uskrsna ispovijed, kada dolaze svećenici iz našeg dekanata. Svakog dana prije svete mise također je prigoda za svetu ispovijed. Vjerujem da će školska djeca i naši mladi, i roditelji naći vremena za korizmeno-uskrsnu svetu ispovijed.

SAHRANJENI PROTEKLI TJEDAN

Mirko Koprivnjak: rođ. 20.9.1948. u Maloj Erpenji, stan: J. Leskovara 39, Nadica r. Krklec—supruga. Preminuo 18.3.2017., sahranjen 20.3.2017. u Pregradi. Supruzi Nadici, sinovima Robertu i Borisu, kćeri Renati te ostaloj tugujućoj rodbini izražavam sućut.

Milan Kozjak: rođ. 28.4.1951. u Škaričevu, stan: Zagrebačka 12, Marija r. Ilić—supruga. Preminuo 18.3.2017., sahranjen 20.3.2017. u Pregradi. Supruzi Mariji, kćerima Sanji i Martini te tugujućoj rodbini izražavam sućut.

David Hrestak: rođ. 20.2.2017. u Celju, roditelji: Matija i Martina Hrestak. Preminuo 20.3.2017., sahranjen 24.3.2017. Roditeljima Matiji i Martini te ostaloj tugujućoj rodbini izražavam sućut.

SAKRAMENT KRŠTENJA PRIMA:

Erik Burić: rođ. 16.11.2016., sin Hrvoja Burić i Renata r. Javornik, stan: J. Leskovara 29, Pregrada. Sakrament krštenja prima 1.4.2017. u Pregradi.

KOŠARICA LJUBAVI– I ovog Uskrša želimo svojim malim darom obradovati siromašne u našoj župi. O Božiću je prigodni poklon svih nas župljana primilo 45 obitelji. Svoj dar možete ostaviti u prodavaonicama Strahinjčica, Posavec i Gavranović.

PROGLAS GODINE SVETOGA JOSIPA NA PODRUČJU ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE

Svetoga Josipa, Zaručnika Blažene Djevice Marije, naš hrvatski vjernički puk od davnina s posebnom ljubavlju časti, zahvalno prepoznajući potrebu za Njegovom blizinom i Njegovom pomoći, te s pouzdanjem moli Njegovu zaštitu i zagovor kod Gospodina u raznim potrebama. Prepoznajući tu neprekidnu privrženost i očitovanja žarke pobožnosti prema prečistom Zaručniku Blažene Djevice Marije, zaštitniku cijele Crkve, hrvatski biskupi izabrali su svetoga Josipa za zaštitnika Hrvatske. U hrvatskoj nacionalnoj povijesti s posebnim ponosom i obvezom pamtimo da je tadašnji hrvatski Sabor, duboko osjećajući bilo naroda, svetoga Josipa 1687. godine, dakle prije 330. godina, jednoglasno izabrao za posebnoga zaštitnika Kraljevstva Hrvatske. Hrvatski su biskupi godine 1972. zauzeli stav da je odluka Hrvatskoga sabora iz 1687. godine >> sada na snazi, jer Sabor nije imao u vidu apstraktno Hrvatsko Kraljevstvo, nego hrvatski narod, koji nadživljava sve peripetije oko svoga suvereniteta<<. Spominjući se te obljetnice, kao i Godine svetoga Josipa, proglašene 1987., i snažno osjećajući duhovne i materijalne potrebe sadašnjega trenutka ovime proglašavam **GODINU SVETOGA JOSIPA** na području Zagrebačke nadbiskupije koja će vremenski biti omeđena dvjema svetkovinama svetoga Josipa te će trajati od 19. ožujka 2017. do 19. ožujka 2018. godine. Ovime ujedno određujem da posebno žarište te Godine bude Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu u kojem će se moći primiti milost oprosta svakog dana tijekom Godine sv. Josipa. Osim toga, neka se posebna pozornost vjernika usmjeri na slavlja i događanja u župama, crkvama i kapelama te u ustanovama i zajednicama kojima je sveti Josip naslovnik. Na dan slavlja ili posebnoga pastoralnog događaja u tim će se crkvama moći primiti milost oprosta. Taj se oprost proteže i na sve župe Zagrebačke nadbiskupije prigodom slavlja na čast sv. Josipu tijekom te Godine. U proslavi Godine sv. Josipa neka nas vodi divni uzor, blaženi Alojzije Stepinac, veliki štovatelj svetoga Josipa, da bi zajedno s njime ponavljali: "Mi s veseljem možemo danas konstatirati, da štovanje i ljubav prema sv. Josipu nisu jenjali u hrvatskome narodu, nego da rastu iz dana u dan" (Propovijed na otvorenju župe sv. Josipa, Zagreb, Trešnjevka, 20. lipnja 1937). U otajstvu spasenja sveti je Josip vršio očinsku zadaću prema Isusu i bio je postavljen na čelo Svete Obitelji. Već nam to pokazuje njegovo življenje odnosa s Bogom, Stvoriteljem, ali jednako tako i odnosa prema dvama gorućim pitanjima za čovjeka i narod: pitanje otajstva života i pitanje obitelji. Nadalje, sveti je Josip na ? najizvršniji način očitovao odgovornost prema primljenom pozivu, preuzevši na zemlji ulogu oca i odgojitelja našega Spasitelja, potpuno pristajući uz Božji plan ljudskoga spasenja. U svojoj je pravednosti štitio i ljubavlju pratio Blaženu Djevicu Mariju u njezinu prihvaćanju Božje Riječi. Postao je uzorom dobrohotne ljudske poniznosti, koju kršćanska vjera uzvisuje i daje joj punije značenje. Sveti je Josip i svjedok i učitelj jednostavnih krjeposti, koje su potrebne da bi ljudi bili dobri članovi zajednice i istinski nasljedovateli Krista Gospodina. Zbog svega toga, kao čuvara najdragocjenijega Očeva Dara, on je trajno čašćen kao zaštitnik Kristova mističnoga tijela, koje je Crkva. Ova je Godina prigoda da mi, vjernici Zagrebačke nadbiskupije, dok slavimo njenu Drugu sinodu u poniznosti oslušujući Duha Svetoga te moleći snagu njegovih darova, razmatramo svoj poziv i u njemu živimo po primjeru svetoga Josipa. Imajmo uvijek pred sobom velike nakane Crkve u izravnoj povezanosti i s hrvatskim društvom u kojemu živimo: otvorenost životu koji dolazi od Boga, zaštita najslabijih, uključujući nerođene, briga o obitelji i promicanje obiteljskih vrijednosti, odgoj i skrb za djecu i mlade, nesebičnost i samozatajnost u vršenju službe, zauzetost u pravednosti i milosrđu, briga za potrebite, primjeren odnos prema radu, smirena suočenost s ljudskom smrtnošću. Hrvatski narod rado zaziva pjevajući: »Josipe, o oče sveti, čuvaj kuću i posveti. Sva obitelj da se složi, ljubav sveta da se množi<<. U toj je molbi sadržana čežnja za očuvanjem blaga koje nam je Bog podario po domu i Domovini, od svetosti do zajedništva i sloge u ljubavi. Neka ova godina bude vrijeme posebne molitve za naše obitelji i za hrvatsku Domovinu, u zahvalnosti prema svima koji su se u prošlosti, a osobito u Domovinskome ratu, za nju žrtvovali. Pozivam župne zajednice, redovnike i redovnice, te vjernike laike da se tijekom Godine upute na hodočašće u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu. Ujedno najavljujem da ću u Svetištu, u subotu 10. lipnja 2017. godine, predvoditi središnje slavlje proglašene Godine. Potičem svakog vjernika i Vjernicu da na čast svetom Josipu mole osobno i zajednički u obliku raznih pobožnosti, osobito za obitelji, Domovinu te za našu Crkvu zagrebačku koja je na sinodskom hodu u novosti života. Zazivajući Božji blagoslov na sve vas, zajedno s vama molim: Sveti Josipe, zaštitniče hrvatske - moli za nas!

Josip kardinal Bozanić

PON 27.3.	Rupert, Lidija	18:00	Dragec, Darko, Matija, Marija Gorup, č.s. Amata
UTO 28.3.	Sonja, Bojana	17:30 18:00	KRIŽNI PUT Leonard, Eugenija Grilec * Mirko Koprivnjak
SRI 29.3.	Eustazije	18:00	Stjepan Vukmanić, Stjepan, Štefanija Medvedec, Ruža Koprivnjak
ČET 30.3.	Viktor, Vlatko	17:30 18:00	KLANJANJE Mirko Koprivnjak
PET 31.3.	Benjamin, Natalija	15:00 15:30	KRIŽNI PUT Stjepan Batišta * Vesna Sekušak, ob. Glas
SUB 1.4.	Božica, Hugo	14:00	Krštenje: Erik Burić
		18:00	Barica, Franjo Klasić, Ana, Franjo Antolić * Julijus Kletečki
NED 2.4.	Župna crkva	8:00	ISPOVIJED * Ante, Ruža, Vinko Krištić
	M.B.B. Mala Erpenja	9:00	ISPOVIJED * Na nakanu
	Sv. Ana	9:30	ISPOVIJED * Na nakanu
	Župna crkva	11:00	ISPOVIJED * ZA SVE ŽIVE I POKOJNE ŽUPLJANE
KORIZMENA NEDJE-LJA	Župna crkva	15:00	KORIZMENO-USKRSNA ISPOVIJED U NAŠOJ ŽUPI Misa: Stjepan Hustić * Božena Štrabić * Milan, ob. Miklaužek * Franjo, Marija Svečnjak * Milan Storjak gd. * Štefanija Vukmanić

PRIJAVA ZA SAKRAMENT KRŠTENJA:
SRIJEDA, 22. OŽUJKA I 5. TRAVNJA u
19:00h **Prijave su u župnom uredu.** **Potrebno je ponijeti kopiju rod. lista**

ŽUPNI SUSRETI:

Četvrtak, 19:00—proba mješ. zbora
Petak, 19:00—susret mladih
Subota, 10:00—susret ministranata
Subota, 11:00—proba dječjeg zbora
Subota, 19:00—proba zbora mladih

ŽUPNI VJERONAUČENJE:

Utorak, 16:00—prvopričesnici
Utorak, 16:45—krizmanici
Subota, 8:30—prvopričesnici
Subota, 09:15—krizmanici

Prema odredbi nadbiskupije, primanje **svete Krizme** biti će u subotu, 20. svibnja 2017.

Prva pričest u našoj župi je u nedjelju, 21. svibnja 2017.

Kateheze za SHKM u Vukovaru
Kateheze su svake subote s početkom u 20h. **Pohađanje kateheza je obavezno.**

Prošle nedjelje za Hrvate u Bosni i Hercegovini prikupili smo 2000,00 kuna. Hvala na daru i suosjećanju sa Crkvom i hrvatskim narodom u Bosni i Hercegovini.

Ispovijed starih i bolesnih: Utorak 28. 3. –Benkovo ,Valentinovo ,Čret i Lovreča Sela
Srijeda 29.3 : Gorjakovo, Pregrada Vrhi, Pregrada
Četvrtak: 30.3. Cigrovec, Mala Erpenja

Neka nam ovaj tekst pomogne u ispitu savjesti:

Gradimo sve više zgrada, a rušimo hram Božji u sebi i svojim nedosljednim kršćanskim životom i nevjerom. Tko to pametan može shvatiti? Autoceste su nam sve šire a pogled na svijet sve uži, trošimo više a tužimo se da imamo manje, kupujemo više a manje u tom uživamo. Za razliku od nekad, imamo veće kuće, manje obitelji, sve je podređeno uštedi vremena, a njega je sve manje, imamo više obrazovanje, manje smisla za učenjem jer nema posla, više tražimo od drugih, manje dajemo sami, imamo više stručnjaka i, čini se, još više problema, više novih lijekova, a manje zdravlja. Previše pijemo, pušimo, jedemo nezdravu hranu, a tužimo se na slabo zdravlje. Smijemo se premalo, previše se ljutimo, prekasno liježemo, rano ustajemo, čitamo premalo, previše gledamo TV, još rjeđe se molimo, vozimo se prebrzo, a kasno na odredište. Gdje je tu vrijeme za sabranost i "nekoliko minuta za sebe"? Molitva nije sastavni dio života nego krik u nevolji. Premalo vremena posvećujemo djeci, obiteljskom druženju i zajedničkoj molitvi, razgovoru, sve dok ne iskrsnu problemi, još manje ih u vjeri ohrabujemo. Robujemo stvarima: kući, namještaju, okolišu i mislimo da nam nije dosta, da smo siromašni i trebali bismo imati više. Sve bismo dali da smo bogati. Bogatstvo u duši nije na cijeni pa ljude cijeni-mo po tome koliko imaju, a ne kakvi su. Tolikima zavidimo na bogatstvu, nikad i nikome na vjeri i dobroti. Previše pričamo, površno volimo, prečesto mrzimo. Naučili smo kako zaraditi za život, ali ne kako živjeti, produžili smo godine iako nismo bolji što smo stariji. Bili smo na mjesecu, ali nismo dovoljno upoznali susjede, probleme svojih supružnika, osamljenost roditelja. Osvojili smo svemir, a nismo upoznali dokraja zemlju, napravili smo velike stvari, ali ne uvijek i dobre. Bavimo se čistoćom zraka, ali ne i zagađenošću duše. Pišemo više, učimo manje. Planiramo više, postižemo manje. Ljutimo se kad nečeg nema, nestrpljivi dok čekamo, gajimo velike nade, a upadamo u još veća razočaranja. Stvorili smo računala da u njih pohranimo što više informacija, uspostavljamo daleke veze s nepoznatim, a zanemarujemo one oko nas. Imamo brzu hranu, sporu probavu, velike ljude i političare i sitne duše, nagla obogaćenja i siromaštvo preko noći. Došla su vremena dviju plaća u obitelji, a više razvoda, imamo lijepih kuća i praznih duša, vjernika po krštenju i nevjernika u životu. Upuštamo se u vezu za jednu noć, zaklinjemo se u moral i Deset zapovijedi, a prakticiramo predbračne odnose, neregulirane ženidbene zajednice i veze, homoseksualne brakove i pobačaj. Dok raste želja za djecom kod jednih, kod drugih je zanemarivanje njihova odgoja u vjeri, dobroti, čovječstvu. Shvatimo da ljude volimo tek kad umru. Što učiniti da bi se stvari promijenile na bolje? Sjetite se večeras, danas, sutra, svaki dan, reći lijepu riječ i zagrliti one koje volite, s kojima živite, to je jedino blago koje ti srce može drugom dati, a ništa ne košta. Ovdje je utkano svih sedam darova Duha Svetoga. Nađite mir u sebi, a pomozite onima koji ga traže.